

høieste Resolution af 28de November 1815 bestemte Bidrag til Geistligheden og Kirkebetjentene ved Holmens og Garnisonskirkerne ligeledes bortfalder.

§ 4.

Communien staaer i Forbud for det i Overeensstemmelse med § 2 fastsatte Beløb, der kvartalsviis bliver at indbetale til de Vedkommende.

§ 5.

Det kan paalægges dem, der som Medlemmer af anerkjendte Troessamfund udenfor Folkekirken forlange Fritagelse for at underkastes den i nærværende Lov omhandlede Eigning, at godtgjøre deres Afkomst dertil ved Attest fra Præsterne eller Forstanderne for det vedkommende Troessamfund.

Udtrædelse af Folkekirken i Aarets Løb fritager ikke for Udtrædelse af det Beløb, hvor til den Paagjældende er bleven ansat for det Aar, i hvilket Udtrædelsen finder Sted.

§ 6.

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemhøndiges til at træffe Bestemmelse om Fordelingen af det i Overeensstemmelse med § 2 fastsatte Beløb mellem Kjøbenhavns Geistlige og Kirkebetjente uden Hensyn til Sognegrændserne. Der tillægges Enhver af de nu ansatte Geistlige og Kirkebetjente for hans Embedstid i fast Indtægt Gjennemsnitsbeløbet af, hvad han i Løbet af 5 Aar fra 1855 til 1859 har oppebaaret af de efter de hidtil gjældende Regler erlagte Præste-, Degne- og Klokkerpenge saavel som af de i Slutningen af § 3 omhandlede Lønningsbidrag.

§ 7.

Naar det til Dækning af en Kirkes Udgifter i Kjøbenhavn bliver nødvendigt at paalægge de vedkommende Sognebeboere eller de til Kirken henlagte Menighedsmedlemmer Tilbud i Genhold til Lovens 2—22—64, bliver der med Hensyn til disses Eigning og Opkrævning at forholde efter ovenstaaende Bestemmelser.

Motivene til foranstaaende Lovudkast ere saalydende;

Ved et allerhøieste Rescript for Kjøbenhavn af 5te September 1814, bekendtgjort ved Raadstueplacat af 21de s. M., bestemtes det, at enhver Familie, og hver enkelt Person, der boer for sig selv og ikke er Lem af den Familie, hos hvem han boer, uden Hensyn til Stand, Religionsbekjendelse eller Næringsvei, skal betale Præste-, Degne- og Klokkerpenge til Præsterne og Kirkebetjentene i det Sogn, hvor han opholder sig, saaledes at det overlades til Enhver selv at tegne sig for Størrelsen af sit Bidrag, men at dette kan forhøies af de for de enkelte Sogne dertil anordnede Commissioner. Undtagne fra disse Bestemmelser vare Medlemmerne af de tvende thids-lutheriske Menigheder her i Staden, hvortil ifølge tvende allerhøieste Resolutioner af 19de Juni og 4de September 1816 kom Medlemmerne af Hof- og Slotsmenigheden her i Staden, der erlagge Præstepenge til Præsten og Kirkebetjentene ved Slotskirken efter en særskilt Indkrævning, og de ved Sø- og Landetaten ansatte Embedsmænd og Betjente, i hvis Gager der indeholdes de ved en allerhøieste Resolution af 28de November 1815 befalede Bidrag til de ved Holmens og Garnisonskirkerne ansatte Præsters og Betjentes Lønning.

Da de Beløb, der indkom paa den i Rescript af 5te September 1814 foreskrevne Maade, ikke længere fandtes at svare til Geistlighedens Fornødenheder, og da desuden Opkrævningen af dette Bidrag til Geistlighedens og Kirkebetjentenes Lønning i flere Henseender fandtes mindre tilfredsstillende, kom det allerede for henved 20 Aar siden under Overveielse at bevirke en Forandring af de i bemeldte Rescript indeholdte Bestemmelser, og navnlig at fastsatte et bestemt Beløb, der aarlig gjennem Præste-, Degne- og Klokkerpenge skulde tilveiebringes som fast Lønning for Geistligheden og Kirkebetjentene. Men de langvarige Forhandlinger, som herom bleve førte, ledede ikkun til Overbeviisningen om Banfeligheden under de daværende Forhold af at tilveiebringe en hensigtsmæssig Basis for Udtrædelsen eller Eigningen